

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İşgal Altındaki Keşmir'de İhlal Edilen Kutsallıklar: Kurtuluş İçin Muhlis Subaylara Bir Nida

Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا **"Size ne oldu da Allah yolunda ve "Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!" diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşıyorsunuz!"** [Nisa 75]

23 Şubat 1991'de, çok soğuk bir kış gecesinde, Hint işgal güçleri, özellikle de 4. Rajputana Piyade Taburu, Müslüman kadınların, yani annelerin, kızların, büyükannelelerin, genç ve yaşlı kadınların namuslarını sistematik olarak ihlal etmişlerdir. Zira korkak Hindu devlet güçleri, işgal altındaki Keşmir'in Kupwara bölgesindeki Kunan ve Pushpora köylerini kuşatmış ve erkekleri ayırarak onları soğuk bir gecede evlerinden uzak tarlalara götürmüşlerdi. Sonra bu sarhoş işgalci askerler, cezasız bir şekilde evlere baskınlar düzenleyip hamile kadınlar da dahil olmak üzere 13 yaşındaki kızlardan 80'li yaşlarındaki kadınlara kadar kadınlara tecavüz edip erkeklere de işkence etmişlerdir. Bu, Müslümanların kutsallıklarını ihlal eden ve o kadar vahşi bir suçtu ki, sınırın birkaç kilometre ötesinde bulunan orduların derhal harekete geçmesine neden olması gerekirdi ancak onlar harekete geçmemiş ve bu ihanet henüz sona ermemiştir.

O karanlık geceden bu yana otuz beş yıl geçti ama hiçbir şey değişmedi; işte bu yaralar sadece geçmişin izleri değildir; aksine Filistin'den Keşmir'e kadar defalarca tekrarlanan ihanetlerin canlı tanıklarıdır.

Müslümanların onurunun kırmızı çizgi olması gerekirdi ancak ne yazık ki Pakistan'ın Ruveybida yöneticileri ve ordu komutanları Hindu devletine karşı güçlerini seferber etmediler, aksine mevcut jeopolitik durumu korumak için sadece krizi izleyip onu yönetmekle yetindiler. Nitekim meydana gelen bu korkunçluk, sadece kısır diplomatik tartışma noktasına kadar indirgenmiştir. Bu iğrenç suçun ardından Hindu devletiyle olan ilişkileri, utanç verici kayıtlara kazınmış bir ihanet olmuştur.

Kunan ve Pushpora'nın çığlıklarından sadece bir ay sonra ve kurbanlar hala sessiz kalmaları için tehditlere maruz kalırlarken, Pakistan'ın yöneticileri 1990'dan sonra Amerika'nın etkisiyle güven inşa edici önlemlere devam etmişlerdir. Zira 4-7 Nisan 1991 tarihleri arasında Pakistan Dışişleri Bakanı, üst düzey ikili diyalogu sürdürmek üzere Yeni Delhi'ye gelmiştir. Dolayısıyla 6 Nisan 1991'den bu yana İslamabad liderliği, en üst teslimiyet göstergeleri olarak, Yeni Delhi ile "Askeri Tatbikatlar, Manevralar ve Asker Hareketleri Hakkında Ön Bildirim Anlaşması"nı imzalamıştır. Oysa Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّ تَجَعَّلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ **"Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin; (bunu yaparak) Allah'a, aleyhinizde apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?"** [Nisa 144]

“Vaa Mutasımah!” Amuriye’de esir tutulan Müslüman bir kadının tek bir çığlığı, Hilafetin başkentini sarsmak için yeterli olmuş ve Halife Mutasım Billah, diplomatik bir heyet göndererek, sınır antlaşması imzalayarak veya ateşkes ilan ederek yanıt vermemiş, aksine Amuriye’nin surlarını yıkmak ve orayı fethetmek için tüm orduyu seferber ederek ve orduya bizzat kendisi komuta ederek cevap vermiştir; zira o, Hilafetin ümmetin kalkanı olduğunu ve tek bir Müslümanın onurunun dünyadaki tüm diplomatik nezaketlerden daha üstün olduğunu anlamıştı.

Ey Pakistan ordusu içindeki muhlis subaylar: Mevcut liderliğinizden önce gelen ve geçici diplomatik çıkarlar ve sömürgeci efendilerinin gülümsemeleri karşılığında Müslümanların onurunu hiçe sayan askeri liderler, merhametsizce derin bir uçuruma atıldılar. Kışlalardaki kuvvetler, tanklar ve uçaklar, Kunan Pushpora’nın çığlıklarına cevap vermek ve işgalci güçleri yerle bir etmek için devasa maddi güce sahiplerdir ancak onlar bu dünyada korkaklık yolunu seçtiler. Onlar şunu bilsinler ki Allah Subhanehu ve Teala’nın huzuruna, göğüslerindeki süslü şeref madalyalarıyla değil, mazlumların ağır çığlıklarının ağırlığı altında kırılmış belleriyle çıkacaklardır.

Ne yazık ki bu ihanet, 1991 yılının karanlık günleriyle sınırlı değildir, aksine devam eden teslimiyetlerin boğucu bir silsilesidir. Müşerref’in yıkıcı tavizlerinden Bajwa’nın kasıtlı teslimiyetine kadar, şehitlerin kanları ve Müslümanların onuruyla ucuz bir para gibi muamele edilmiştir. Nitekim bunlar o zaman da takas edilmişti, şimdi de 2025 yılının Mayıs ayında ateşkes ilan edip tüm Keşmir’i kurtarma fırsatını kaçıran Asim Munir’in liderliği altında gözlerinizin önünde takas edilmektedir.

Ey ümmetin muhlis subayları: Güç sahibi olduğunuz halde korumanız hani nerede? Bizler rahmet kapılarının açıldığı ve müminlerin kalplerinin yumuşadığı mübarek Ramazan ayındayız; peki sizler Rabbinizin huzurunda nasıl duracaksınız? Yapay ulusal sınırların ötesinde, Filistin’den Keşmir’e kadar ümmet kan ağlayıp ordulardan yardım isterken, nasıl sakin bir şekilde teravih namazlarında saf tutup huzur içinde secde edebiliyorsunuz? Sizler, müstahkem kamplarda nimetlerle dolup taşan sofralarda orucunuzu açarken, bu ümmetin anneleri ve kızları ise işgalin acı tadı sayesinde hüznün gözyaşlarıyla oruçlarını açıyorlar! İslam’ın mukaddesatları ihlal edilirken kılıçlarınız kınlarında kalmaya devam ederse, o zaman namazlarınız rahiplik ritüellerinden ibaret olacaktır. Dahası mazlumların çığlıklarının, sizin içi boş kınamalarınıza değil, botlarınızın gümbürtüsüne ve motorlarınızın kükremesine ihtiyacı vardır. Ancak sizler, Aliyy ve Cabbar olanın gazabından daha çok Washington’un yaptırımlarından korkarak yerinizde otuyorsunuz; oysa ümmetin gözyaşları sizin aleyhinize şahitlik etmekte olup sizlere, kardeşlerini ve bacılarını kurtların insafına terk edenlerin Ramazan’ın gerçek huzurunu asla tadamayacaklarını hatırlatmaktadır.

Kunan ve Pushpora suçu münferit bir olay değildir, aksine ulusalcı devletlere bölünmüş ve Allah’ın şeriatından başkasıyla yönetilen bir ümmetin, Arap diktatörlerinin işkence zindanlarından Hint ve Siyonist işgal güçlerinin tecavüz

odalarına kadar tekrar tekrar yaşadığı bir trajedidir; bunun ise tek bir temel nedeni vardır ki o da; Hilafetin yokluğudur.

Allah'ın vacip kıldığı nihai çözüm, Nübüvvet Minhacı üzere Hilafetin kurulmasıdır; zira sömürgeci ulus devlet mefhumu terk edecek, orduları tek bir sancak altında toplayacak ve mazlumların çığlıklarına teslimiyet antlaşmalarıyla değil, yeryüzünü “Allahu Ekber” haykırılarıyla sarsacak kurtuluş çığlıklarıyla cevap verecek olan Hilafettir.

Ey muhlis subaylar: Allah Subhanehu ve Teala'dan sizlere, sömürgeci ulusal sınırların ötesini görmeniz için basiret vermesini ve sizleri, Sa'd ibn Muaz Radiyallahu Anh ve bu ümmetin asil Ensarı gibi kılmasını diliyoruz; zira onlar dine yardım ederken Kureyş'in cezalarını veya jeopolitik riskleri hesaba katmadılar, aksine İslam'ın otoritesini tesis etmek için canlarını, kılıçlarını ve hayatlarını feda ettiler; o halde ajan yöneticilerin zincirlerini kırın, bu asrın Ensarları olun ve ümmetin kurtuluşu şerefine dünyanın geçici rütbelerini terk edin. Zira Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: **اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَيُقْتَلُوْنَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْانجِيلِ وَالْقُرْآنِ اَللّٰهُ مُبْتَلِيْكُمْ بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيْمُ** **Allah müminlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler, ölürler. (Bu), Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah üzerine hak bir vaattir. Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır! O halde O'nunla yapmış olduğunuz bu alışverişinizden dolayı sevinin. İşte bu, (gerçekten) büyük kazançtır.”** [Tevbe 111]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Muhammed Abdullah – İşgal Altındaki Keşmir